

Arrest

nr. 74 759 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn te Luanda op 21 juli 1996. Je bent vijftien jaar oud en dus nog minderjarig. Je woonde met je ouders in Luanda. Je vader was handelaar en hij verkocht kledij aan de grens van Cabinda. Je liep geen school omdat jullie niet over de nodige documenten beschikten maar je volgde wel samen met je zus E.(...) T.(...) (ov X; CG 11/10824) 'explicação' (zijnde privéles bij iemand thuis). Op een dag zag je op de televisie dat er problemen waren in Cabinda met de rebellen van het 'FLEC'. De politie schoot op hen en ze zagen dat de rebellen burgeruniformen aanhadden. De chef van de troepen zei dat hij iemand kende die deze uniformen verkocht en dat het iemand was die van Luanda kwam. Enkele dagen later was je alleen thuis met je zus E.(...) toen een vriend van jullie vader, tio J.(...) naar het huis kwam. Plots stonden er ook twee

vreemden in jullie huis. Ze bedreigden tio J.(...). Ze zeiden dat jullie vader een bandiet was en dat hij het land vernietigde. Toen J.(...) hen uitlegde dat hij niet jullie vader was maar een vriend, gingen de twee mannen terug weg. Ook J.(...) ging terug weg. Toen je ouders thuis kwamen vertelde E.(...) uw vader wat er gebeurd was. Hij zei haar dat hij met J.(...) zou spreken. De volgende dag gingen jullie naar de les. Toen jullie terug thuis kwamen was er niemand thuis. Tegen de avond was er nog steeds niemand thuis. Jullie sloten de deur en gingen slapen. Die nacht hoorden jullie geluid in de woonkamer. Jullie gingen kijken wat er gaande was. Er stond gewapende politie in jullie woonkamer. Ze vroegen waar jullie vader was. Ze doorzochten het huis. Eén van de agenten zei je zus mee te gaan naar de kamer van je vader. Je hoorde haar schreeuwen en wilde haar gaan helpen maar je werd tegengehouden door de andere agenten en je werd geslagen. Opnieuw zeiden de agenten dat uw vader een bandiet was en dat hij het land vernietigde. Uiteindelijk gingen de agenten weg. Jullie sloten de deur en gingen opnieuw slapen. De volgende dag kwam J.(...) terug. Hij zag dat jullie overstuur waren en vroeg wat er gaande was. Jullie vertelden hem wat er gebeurd was. Hij zei dat jullie daar niet langer konden blijven en dat jullie leven in gevaar was. Nadat jullie wat spullen inpakten bracht hij jullie naar een huis in de wijk Sapu. Daar bleven jullie een week. Op zondagavond kwam J.(...) jullie samen met iemand anders ophalen. Nog diezelfde avond, op 6 februari 2011 verlieten jij en je zus E.(...) T.(...) (ov X; CG 11/10824) samen met deze andere man het land. Op 7 februari 2011 kwamen jullie in België aan waar jullie nog diezelfde dag een asielpprocedure startten bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat je er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je vertelde dat je vervolging vreest van de Angolese autoriteiten omdat ze op zoek zijn naar je vader (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 26 september 2011, hierna CGVS, p.3).

Vooreerst dient echter opgemerkt te worden dat je er niet in slaagde duidelijke en aannemelijke verklaringen af te leggen omtrent de redenen waarom jullie vader en bij gevolg ook jij en je broer vervolgd werden door de Angolese autoriteiten. Zo verklaarde je dat de politie naar je vader vroeg maar dat je niet weet wat ze van je vader wilden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Je zei dat ze je vader nergens concreet van beschuldigden maar dat ze enkel zeiden dat hij een bandiet was en dat hij het land om zeep hielp (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Je vertelde echter wel dat je voordien op de televisie gezien had dat er problemen waren tussen de rebellen en het leger in Cabinda, dat de troepen erachter gekomen waren dat de rebellen burgeruniformen droegen en dat ze iemand uit Luanda zochten die die uniformen verkocht zou hebben aan de rebellen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Je stelde dat toen je dit op de televisie zag je je meende te herinneren dat je vader dat soort kledij verkocht (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Je voegde toe dat toen de politie nadien bij jullie thuis kwam, jullie zeker waren dat ze het op de televisie over jullie vader hadden, mede omdat ze jullie vader een bandiet noemden en zeiden dat hij het land naar de haaien hielp (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Toen je door het Commissariaat-generaal gevraagd werd waarom ze dit over je vader zouden zeggen, zei je dat niet te weten en dat het misschien omwille van die problemen was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). De conclusietrekking dat je vader gezocht werd omdat hij ervan verdacht werd uniformen verkocht te hebben aan de rebellen in Cabinda is echter voorbarig en louter speculatief daar je onvoldoende concrete elementen naar voor brengt waaruit zou kunnen blijken dat je vader inderdaad mogelijks om deze reden vervolgd werd door de Angolese autoriteiten. Je legde zelf de link tussen het nieuwsbericht van de televisie en de vervolging van je vader maar verder haalde je geen enkele andere concrete aanwijzing aan waaruit zou kunnen blijken dat je vader inderdaad gezocht werd omdat hij uniformen verkocht zou hebben aan de rebellen in Cabinda. Uit je verklaringen komt nergens naar voor dat je vader, naast het feit dat hij er handel dreef, nog enige andere band gehad zou hebben met Cabinda. Je wist overigens niet waar precies in Cabinda je vader handel dreef, maar stelde slechts dat hij handel dreef aan de grens van Cabinda tussen Angola en Congo-Brazzaville (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Je wist niet hoe die plek daar precies heet (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Wat het des te bedenkelijk maakt dat je de link legde tussen een incident in de provincie Cabinda, waarvan je overigens ook niet wist waar het precies plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS, p.10), en je vader die op een welbepaalde plek handel dreef in Cabinda, zonder precies te weten waar in Cabinda je vader handel dreef en zonder te weten of het over dezelfde plek ging. Je stelde aanvankelijk niet te weten wat voor kledij je vader verkocht en zei zelfs het nooit geweten te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het is dan ook zeer bedenkelijk dat je even later verklaarde dat je tijdens de nieuwsuitzending over het incident in Cabinda je ineens meende te herinneren dat je vader zo'n burgeruniformen verkocht, als je zelf zegt nooit geweten te hebben wat voor kledij je vader verkocht (zie gehoorverslag CGVS, p.7).

Verder dienen nog enkele bijkomende bedenkingen gemaakt te worden die toch op zijn minst een aantal vraagtekens doen rijzen bij de geloofwaardigheid van je verklaringen. Toen je door het

Commissariaat-generaal gevraagd werd of de vriend van je vader, tio J.(...) wist wat er aan de hand was, zei je niet te weten of hij meer wist maar dat je wel dacht dat hij meer wist (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Je bevestigde het hem echter niet gevraagd te hebben en zei dat jullie niet zo lang bij hem bleven, hetgeen een weinig afdoende verklaring is waarom je hem niets vroeg op de momenten dat je er wel de kans toe kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Zelfs ondanks je jeugdige leeftijd doet dit toch ernstige bedenkingen rijzen, daar redelijkerwijs wel verwacht mag worden dat je geprobeerd zou hebben meer te weten te komen omtrent de redenen waarom je vader en je familie en dus ook jij vervolgd werden door de Angolese autoriteiten en jij en je zus uiteindelijk het land moesten ontvluchten en het weinig aannemelijk is dat je, terwijl je dacht dat J.(...) meer wist, hem hier niet naar gevraagd zou hebben. Je weet tot op de dag van vandaag niet wat het 'FLEC' precies is, wat die rebellen precies willen of waar het over ging (zie gehoorverslag CGVS, pp.7-8). Het is op zijn minst bevreemdend dat je je ondertussen niet geïnformeerd zou hebben hieromtrent daar je zelf meende dat dit de reden was waarom je vader vervolgd werd door de autoriteiten, waarom bij gevolg ook jij zelf vervolgd werd door de Angolese autoriteiten, de reden waarom je wereld op zijn kop gezet werd, waarom je familie uit elkaar gerukt werd en jij en je zus uiteindelijk het land moesten verlaten. Het feit dat je, rekening houdende met je jeugdige leeftijd, dit niet deed, relativeert in ruime mate de door jou aangehaalde vrees voor vervolging.

Je legde op het Commissariaat-generaal je Cédula Pessoal (uitgegeven op 7 januari 2009 te Luanda) voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. Uw voogd, de heer Reynders legde eveneens een bewijs voor van de dienst Tracing van het Rode Kruis Vlaanderen (dd. 6 mei 2011) en het '2010 Human Rights Report: Angola' van het U.S. Department of State voor. Ook deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Het bericht van de dienst Tracing houdt immers louter een vaststelling in dat jullie een opsporingsverzoek naar jullie ouders hebben opgestart. Met betrekking tot het betreffende mensenrechtenrapport argumenteerde uw voogd nog dat u en uw broer niet echt school liepen maar 'lessen' volgden en dat uit het rapport blijkt dat dit vaak voorkomt bij mensen die van bepaalde sympathieën verdacht worden, waarvoor men niet de juiste documenten aflevert opdat hun kinderen geen school zouden kunnen lopen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw voogd suggereerde dat dit mogelijks bij jullie ook het geval was en dit erop zou kunnen wijzen dat je vader al langer van bepaalde sympathieën verdacht werd. Je legde echter wel een 'Cédula Pessoal' voor aan het Commissariaat-generaal. Je verklaarde bovendien zelf dat jullie niet naar een gewone school gingen omdat jullie daarvoor de nodige papieren niet hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Toen je gevraagd werd of je 'Cédula Pessoal' dan niet voldoende was als identificatiebewijs om school te kunnen lopen, zei u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat dit document wel voldoende is om je te kunnen inschrijven in een school in Angola en om aldaar school te kunnen lopen (zie documentatie in het administratieve dossier). Niets wijst er op dat een onwil van de autoriteiten om de juiste documenten af te leveren omdat uw vader van bepaalde sympathieën verdacht werd aan de basis lag van het feit dat jullie 'explicação' (zijnde privé-les bij iemand thuis) volgden en niet gewoon naar school gingen, zoals uw voogd suggereerde. Verder betreft het hier een algemeen mensenrechtenrapport dat algemene informatie geeft betreffende de mensenrechtensituatie in Angola maar waarin jij, je vader of je problemen in casu niet bij naam vernoemd worden.

Je was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van je reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6, voorlaatste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 22 van de Grondwet, van de zorgvuldigheidsverplichting en van de materiële en formele motiveringsverplichting. De motivering van de commissaris-generaal is niet draagkrachtig, niet gebaseerd op een zorgvuldige voorbereiding en houdt geen rekening met de belangen van de minderjarige. De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig. Een van de belangrijkste elementen die aan de basis liggen van verzoekers vlucht is het feit dat verzoekers vader een geheime handel opzette in Cabinda, waardoor de

overheidsdiensten hem in het vizier hadden. Minderjarigen moeten kunnen genieten van specifieke waarborgen inzake procedure en bewijslast. Het is immers waarschijnlijk dat zij slechts een beperkte kennis hebben van de omstandigheden in het land van herkomst. De commissaris-generaal heeft nergens het belang van het kind als eerste overweging gesteld conform artikel 22bis van de Grondwet. Hij stelt tevens ten onrechte dat verzoeker geen enkel tastbaar bewijs kon aanreiken van zijn problemen. De bewijslast wordt aldus, in tegenstelling tot wat het 'Handboek' voorschrijft, niet gedeeld. In het geval van minderjarige asielzoekers kan de bewijslast zelfs vooral op de persoon die verantwoordelijk is voor de beoordeling van de asielaanvraag komen liggen. Er moet een uitgebreide toepassing van het voordeel van de twijfel zijn.

Daarnaast faalt de bestreden beslissing omtrent het onderzoek naar de subsidiaire bescherming aangezien slechts artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet onderzocht werd, maar niet artikel 48/4, §2, a en b.

2.2.1. Verzoeker somt in zijn verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan hij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen, zienswijzen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker tegelijk de schending aanvoert van zowel de formele motiveringsplicht als van de materiële motiveringsplicht, hetgeen echter niet mogelijk is vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering al dan niet afdoende is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent, is het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu bereikt en wordt het middel verder vanuit het oogpunt van de schending van de materiële motiveringsplicht onderzocht.

2.2.3.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker er niet in slaagt duidelijke en aannemelijke verklaringen af te leggen omtrent de redenen waarom zijn vader en bijgevolg ook hijzelf en zijn zus door de Angolese autoriteiten vervolgd werden. De veronderstelling dat de politie zijn vader zocht omdat hij uniformen zou verkopen aan de rebellen is louter speculatief en wordt door onvoldoende concrete elementen ondersteund. Daarnaast heeft verzoeker geen enkele poging ondernomen om meer te weten te komen omtrent de reden van zijn vaders vervolging en evenmin weet hij wat het FLEC precies is of wat de rebellen nastreven. Deze desinteresse doet afbreuk aan de ernst van verzoekers voorgehouden vluchtelingenrechtelijke vrees. Bovendien stelde de commissaris-generaal vast dat de voorgelegde documenten niet bij machte zijn de gedane vaststellingen te wijzigen.

Verzoeker beperkt zich tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het uiten van blote beweringen. Hij laat echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht kunnen stellen.

De bij het verzoekschrift gevoegde stukken zijn evenmin bij machte de vaststellingen van de bestreden beslissing te wijzigen. Wat betreft de '*Principes directeurs sur la protection internationale: les demandes d'asile d'enfants dans le cadre de l'article 1A(2) et de l'article 1(F) de la Convention de 1951 et/ou son Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*' van UNHCR, dat overigens geen juridisch bindend karakter heeft maar slechts dient als aanbeveling, dient te worden opgemerkt dat nergens blijkt dat de commissaris-generaal niet met de nodige zorgvuldigheid te werk ging, meer bepaald inzake de minderjarigheid van verzoeker. De internetartikels over de positie van minderjarigen in Angola worden niet *in concreto* toegelicht. De verklaring van verzoekers pastoor in Luanda d.d. 28/10/2011, die overigens een gesolliciteerd karakter heeft, is evenmin bij machte de gedane vaststellingen te wijzigen nu dit attest slechts stelt dat verzoekers ouders verdwenen zijn en dat de politie langskwam voor inlichtingen betreffende verzoeker en zijn zus, doch niet in het minst uitsluitel geeft over de redenen van die verdwijning en van het politiebezoek en over de voorgehouden vervolging van verzoekers vader, verzoeker zelf en zijn zus.

2.2.3.2. De commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de

vluchtelingenstatus ondersteunen, houdt niet in dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker baseert zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze die de grondslag vormen van zijn asielrelaas. Gelet op de bovenstaande vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van dit relaas, maakt hij ook niet aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers opmerking dat de commissaris-generaal enkel artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet onderzocht en niet artikel 48/4, §2, a en b is niet dienstig nu dit niet terug te vinden is in de bestreden beslissing.

2.2.3.3. Waar verzoeker verwijst naar artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) dat stelt dat de ambtenaren belast met het gehoor van een minderjarige asielzoeker over de vereiste kennis moeten beschikken met betrekking tot de bijzondere noden van minderjarigen, dient vastgesteld te worden dat het gehoor voor het CGVS door een gespecialiseerde dossierbehandelaar werd afgenomen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 26/09/2011, 1) en dat deze zorgvuldig te werk is gegaan.

2.2.4. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. Verzoeker toont niet aan dat er onzorgvuldig werd te werk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

F. HOFFER